

Anna Alaviuhkola esittäytyy?

Anu Heinineva, Rakkaudentähti ry

Istun ystäväni, yhteistyökumppanini ja opettajani, Anna Alaviuhkolan, kanssa juomassa teetä eräässä helsinkiläisessä ravintolassa. Tapansa mukaan Anna on ohjannut minut paikkaan, missä saa todella laadukasta vihreää teetä sekä vegaanista ruokaa. Tarkoituksemme on keskustella uudesta kirjasta ja minulla on mielessä, että kyselen hieman Annan tarinaa jaettavaksi Rakkaudentähteen...

Minä: Mikä sinut on tuonut tähän pöytään?

Anna: Miten tähän on päädytty, se on pitkä yhteinen historia ja tarina. Mehän ollaan tunnettu ihan Rakkaudentähden alkuajoista saakka. Alussa olimme enemmän nettituttuja. Olen ollut Anun kursseilla. Vähitellen meillä on tiivistynyt yhteistyö.

Minä: Itse muistelen, että minulla on ollut itsellä tietoa ja kiinnostus shamanistisiin juttuihin. Se on ollut jotenkin se oma ydin ja tapa hahmottaa maailmaa, mutta olen pitkään kokenut, että se on jotakin hyvin rumaa minun sisällä. Olen ihan ajatellut, että se on viimeinen asia, mitä voin koskaan tuoda julkisesti ilmi. Mutta Anna on pystynyt tuomaan minulle voimaa astua siihen maailmaan ja myös että pystyn hyväksymään näitä asioita itsessäni.

Anna: Minut itseni on vienyt shamanismiin synnynnäinen herkkyys asioille. Olen ollut selvänäköinen ja nähnyt ihmisten auroja jo ennen kouluikää. Joskus säikäyttelin aikuisia, koska olen tiennyt asioita muista. Jossain vaiheessa kouluikäisenä löin ovet kiinni, koska en halunnut tietää mitään näistä henkimaailmasta kunnes murrosikäisenä tuli kausi, jolloin aloin avautua uudelleen.

Minulla on ollut mm. unihalvauskohtauksia. Niihin on liittynyt hirveitä pelkotiloja, joihin olen herännyt öisin. Ja on ollut niitä tuntemuksia, että kuristetaan kurkusta tai joku istuu rinnan päällä ja en saa henkeä. Lisäksi silloisessa kotitalossa on henkimaailman porukkaa. Jossakin vaiheessa teininä huomasin, että jos koputan seinään, se koputtaa minulle takaisin. Se oli tosi pelottavaa, koska sitä ei tapahtunut koskaan, kun oli muita ihmisiä talossa. Keittiössä oli seinässä yksi kohta, että aivan sama mitä sinne ripusti, kaikki putosi sieltä alas. Jopa minun äiti, kuka oli tiukasti kiinni näille asioille, oli ihmeissään. Siellä oli pyyhkekoukku seinällä ja kaikki pyyhkeet löytyivät lattialta aina, kun joku oli vähän aikaa keittiöstä poissa. Joskus äiti istui keittiössä katsomassa, mitä siellä tapahtuu. Mutta eihän siellä silloin mitään tapahtunut tietysti.

Siihen aikaan isällä tapahtui suuri elämänmuutos ja hän tuli uskoon. Silloin perheeni ja minä liityimmme Helluntaiseurakuntaan. Se oli niinsanottua Karismaattista Kristillisyyttä ja se on siinä mielessä mielenkiintoista, että he käyttää aika paljon shamanistisia tekniikoita kokouksissa ja siellä uskotaan yliluonnollisiin armolahjoihin. Niistä puhutaan siellä vain eri nimellä. Olin noin 20 vuotias, kun siellä oleva porukka rukoili minun puolesta, että minulla henkinen näkökyky pääsisi vahvistumaan. Opetin siihen aikaan ihmisiä seurakunnassa. Minusta tiedettiin, että kykenen näkemään henkimaailmaan. Rukouksien seurauksena minulla kolmas silmä repesi todella auki ja aloin näkemään paljon, mutta se olikin osittain sellaista informaatiota, joka ei sopinut kirkon opetuspiireihin. Näin luonnonhenkiä ja kuolleita sekä paljon muuta.

Muutama vuosi oli aika vaikeaa sen uuden kyvyn kanssa ja se oli pelottavaakin, koska en tiennyt, mitä minulle on tapahtunut. En nähnyt enää pelkkiä enkeleitä tai demoneita, joihin nämä piirit uskoivat. Se oli sellaista aikaa, että elämässäni alkoi tapahtumaan paljon muutakin ja siksi päädyin lähtemään niistä piireistä pois. Vaikka olen kokenut, että minun henkisyiden alkukoti on siellä Karismaattisessa Kristillisyydessä, niin minulla oli aina myös tunne, että nämä ihmiset eivät tiedä vielä kaikkea. Aivan kaikki opit, mitä siellä puhuttiin, ei vastannut täysin omaa sisäistä tunnetta asioista. Silloin en vaan tiennyt oikein mistään muustakaan ja yritin olla tyytyväinen saamaani tukeen. Yhdessä tilanteessa lensin ihan suorilta jaloiltani lattialle ja olin varmaan tunnin sillä tavalla, etten päässyt ylös ollenkaan. Tuntui, kuin olisi valtava paine minun päällä. Luulen, että minulle tapahtui joku tosi iso avautuminen silloin ja se oli ehkä sitä alkua, että aloin irtautua niistä piireistä.

Koska asiat eivät tapahdu sattumalta, tutustuin ihmisiin Torniossa, ketkä oli tekemisissä pakanauskontojen kanssa ja tapasin nykyisen mieheni. Hänen kavereissa oli ihmisiä, ketkä olivat kiinnostuneita uuspakanuudesta ja aloimme pelata roolipelejä. Sain jostakin käsiini Starhawkin kirjan Spiral Dance, mikä on ollut minulle sellainen tajunnan räjäyttävä teos. Starhawk itse on psykoterapeutti koulutukseltaan ja hänellä on psykologian loppututkinto Amerikassa. Minulle se oli iso asia, että olin löytänyt maailmasta korkeasti koulutetun ihmisen, joka puhui sellaisia asioita, mihin olin itse aina uskonut ja tiennyt niiden olevan olemassa. En ollut aiemmin osannut sanoittaa näitä kokemuksia itselleni. Sillä tiellä olen edelleenkin. Vuodesta 2003 olen mieltänyt itseni noitana tai shamaanina. Vähitellen oma maailmankuva on loksahdellut paikoilleen, kun olen löytänyt uusia hyviä kirjoja ja samanhenkisiä ihmisiä. Yli kymmenen vuotta sitten löysin tämän nykyisen opettajani Esan, kenen kanssa olen opiskellut shamanismia sekä Castanedan julkisuuteenkin tuomaa shamaanilinjaa. Se on käsittääkseni traditio, jota ei ilmeisesti Suomessa kovinkaan paljon harjoiteta.

Minä: Sinulla on tosi laaja tieto monista kulttuureista. Monta kertaa, en ole mennyt googleen etsimään asioille selitystä, vaan olen ottanut yhteyttä sinuun. Koska koen, että sinulta tulee niin elävässä muodossa se tieto. Olet ilmeisesti aika laajasti tutkinut kaikenlaisia asioita?

Anna: Kyllä olen. Silloin seurakunnan aikana tutkin paljon Kristillistä historiaa ja Raamatun tutkimusta. Olen aika hankala kaveri sellaiselle, kuka yrittää lyödä minua "Raamatulla päähän", koska oska tunnen senkin taustat aika hyvin. Tykkään lukea ja opiskella asioita ja minulla jää helposti mieleen kaikki lukemani. Alun jälkeen olen ohjautunut tutkimaan ja opiskelemaan paljon muutakin tietoa.

Minulla on kotona yksi kirjahyllyllinen tämän alan tietoa sekä E-kirjoina varmaan kolmatta sataa kirjaa. Kun olen penkonut tätä tietoa, olen tietysti löytänyt sellaisia ihmisiä, kenen sanoma koskettaa itseäni eniten. Olen tuntenut, että heidän tietämykseen voi luottaa ja olenkin lukenut heiltä kaikki kirjat. Olen opiskellut uusnoituutta aika lailla laidasta laitaan. Polultani löytyy Wicca, Druidismia, shamanismia, suomalaista ja pohjoismaista muinaisuskontoa sekä esimerkiksi Kabbalaa ja Länsimaista esoteriaa. Uskontotieteellisiä teoksiakin olen tutkinut. Esimerkiksi Anna-Leena Siikalalta Itä-Meren mytologiaa, joka on ihan huikea Suomen ja Itä-Meren alueelta kertova muinaisesta maailmankuvasta tehty teos. Sekä Juhani Pentikäisen juttuja, kuka on tutkinut kalliomaalauksia, hänenkin kirjoja on kirjahyllyssä. Ja sitten olen bongannut kirjojen sisällysluetteloista lisää hyvää kirjassa suositeltua luettavaa.

Minä: Minullahan on ollut itsellä alle 10 vuotiaana ollut ensimmäinen henkinen teos Noidan Käsikirja, jonka löysin kirjastosta. Ja sitten, kun luin sieltä asioita, joita tajusin myös itse näkeväni, pelkäsin todella paljon.

Anna: Pelkohan liittyy monesti näihin henkisiin asioihin. Starhawk mielestäni sanoo osuvasti, että kaikki nämä ihmisen pelot ja nykyuskomukset, jotka liittyvät esimerkiksi shamanismiin tai noituuteen toimivat eräänlaisena portin vartijana testaten, kenellä on oikeasti voimaa ja tahtoa mennä tutkimaan asioita. Siinä täytyy uskaltaa päästä niistä pelottavista asioista ohi. Se pelko voi olla tosi hyvä ja tarpeellinen, jotta ihminen löytää tarvittavan vakavuuden. Nämä asiat eivät ole kevytmielisille tarkoitettuja. Eikä shamanismi ehkä ole kaikista herkimpien ihmisten polku.

Minä: Paitsi, että tykkäät lukea kirjoja. Minusta olet aika hyvä kirjoittajakin?

Anna: Koen, että kirjoittaminen, kurssittaminen ja opettaminen ovat minun tapani toimia. En tee esimerkiksi asiakastyötä tai tulkintoja. Minua on ohjattu kirjoittamaan toistuvasti, kun haluan levittää valoa. Aina saan saman neuvon: Kirjoita. Henkimaailma pitää minua eräänlaisena viestinvälittäjänä, vaikka en laita sitä suoraan kirjojen teksteihin artikkeleita lukuunottamatta. Tekstissäni elää ne asiat, joihin itse uskon. Osa minun elämäntehtävää on kirjoittaa

tarinoita, jotka antavat ihmisille ajateltavaa. Olen opiskellut kirjoittamista esimerkiksi Jyväskylän yliopistossa. Lukeminen ja tiedon hakeminen sekä toisaalta luetun tideon pohjalta kirjoittaminen ovat aina olleet elämäni 2 suurta intohimoa.

Minä: Koen sinun kirjoittamisen tosi tärkeänä kanavana tuomaan ihmisille suomenkielellä tietoisuutta juurista ja luonnon pakanuudesta. Esimerkkinä tämä kirja, *Magian Lapset*, joka on nyt ihan uusi. Pidin siitä, koska se menee mielikuvituksellisena tarinana, mutta samalla joka luku on täynnä ihan oikeaa tietoa. Että jos tietää sen olevan vakavaa tietoa, siitä voi oppia paljon.

Anna: Olen punonut sinne tietoisesti ja tarkoituksella omia kokemuksia ja tietoa. Ihmiset ketkä tuntevat minut, tunnistavat sieltä tuttuja asioita. Siellä on myös minun shamanismin opettajan kanssa käytyjä keskusteluja, jotka olen muuttanut toiseen muotoon. Ne on sellaisia häneltä kuultuja asioita, jotka ovat tarttuneet mieleeni tosi voimakkaasti.

Minä: Ne kirjat voi siis ottaa ihan turvallisesti mielin vakavissaan? Siellä on asiantuntemus taustalla?

Anna: Kyllä. Esimerkiksi kun siellä kirjassa puhutaan korpeista viestin tuojina, niin korpeihin liittyvä mytologia on oikeastikin juuri sellaista. Esimerkiksi korpeilla on kyky matkata maailmasta toiseen ja löytää henkilö ihan mistä tahansa. Ja sinne on upotettu asioita, mitkä löytyy googlettamalla netistä ja voi opiskella halutessaan lisää.

Minä: Minulle se kirja oli tosi vauhdittava teos. Sain sen käsiini itse sellaisessa ajankohdassa, jolloin minulla oli voimakas transformaatio meneillään. Ja tämä sinun kirja auttoi minua omaksumaan sen toisen maailman ja antoi turvaa kulkea tätä polkua. Lisäksi kirjan rivien välistä tuli energiana vielä paljon enemmän oivalluksia oman korkeamman itseni kautta. Uskon, että jos on selvänäkö ja intuitio auki, sinun kirjasta 100 fyysisestä sivusta voi saada itselleen 1000 sivua tietoisuutta. Täytyy vaan luottaa siihen värähtelyyn, joka on kirjan tekstin takana.

Anna: Juuri tuolla intentiolla olen kirjan kirjoittanut. Olen iloinen, että se on myös onnistunut. Olen ajatellut, että jos lukija on herkkä ja tietää näistä asioista, niin hänelle voisi avautua uudenlaisia oivalluksia kirjani kautta.

Minä: Minusta kirjasi on kuin täynnä pieniä nappeja. Esimerkiksi jos ihminen on menettänyt muistin, hän tarvitsee pieniä asioita kuin johtolankoja, joiden kautta voi palauttaa muistot. Jos näet jotakin tosi tuttuja juttuja, ne herättävät nukkuvan muiston. Yksi juttu palauttaa ison määrän muistia takaisin. Löysin kirjastasi esimerkiksi noituuteen liittyviä perusjuttuja, jotka palauttivat mieleeni entisen elämän muistoja.

Anna: Kiva kuulla, koska tuo on ollut se tarkoituskin. Olen myös kirjoittanut todella isolla ilolla Rakkautentähteen tekstejä asioista, joita sinä olet pyytänyt. Itse olen kiinnostunut lukemaan laajasti ja pystyn tiivistämään sen mielekkäästi ja pelkistetysti. Pysin tuomaan ne oleellimmat asiat ihmisille. Esitän niitä tärkeimpiä asioita, mitä tällä polulla tarvitaan.

Minä: Sekin on tärkeää, kun sinulla on itsellä käytännön kokemusta oman harjoittamisen kautta. Tiedät, mikä on oleellista ja tärkeintä kertoa ihmisille. Et lankea laittamaan sinne jännältä kuullostavaa nippelitietoa, josta kuitenkin puuttuisi se tärkein pala, jolla asiat saadaan toimimaan.

Anna: Nykyäänhan itselle on tullut näistä asioista arkinen osa omaa elämää. Minulla on hirveän vähän sellaista, että tekisin rituaaleja tai seremonioita. Teen niitä arjessa siinä elämän mukana. Lapset välillä valittavat, koska he tietävät, että äiti on noita. He haluaisivat, että minulla olisi taikapata niinkuin lasten kirjoissa. Olen sanonut heille, että äidin taikapadat ovat nuo tavalliset kattilat kaapissa. Te vaan ette tiedä, kuinka paljon äiti tekee juttuja samalla, kun hämmennän ruokaa. Visualisoin sinne ruuan sekaan kaikkia hyviä juttuja. Onhan ne kolmejalkaiset padat toki hienoja, mutta niitä ei välttämättä tarvi. Maaginen työskentely toimii muutenkin.

Minä: Itse koen, että pystyt antamaan asioita shamanismista kiinnostuneille tähteläisille. Siellä on todistetusti ainakin pitkästi toista tuhatta ihmistä, jotka kaipaavat tätä tietoa. Näen sillä ison arvon, että saamme monta ääntä puhumaan tässä kanavassa. Puhumme eri kanteilta ja tuomme suurempaa kuvaa näkyväksi. Koen sen valtavana lahjana, että sinun kautta tulee tätä vanhaa mytologiaa esille.

Anna: Se on äärettömän surullista, miten Suomessa on lyhyessä ajassa kadotettu, keitä me olemme olleet. Monet eivät tiedä Suomen historian tätä puolta. Esimerkiksi meidän isovanhempien vanhemmat ovat eläneet vielä maailmassa, missä pakanuus on ollut ihan arkipäivää. Esimerkiksi tiedettiin, että jos hevonen ei suostunut tekemään töitä, syy saattoi olla, että se näki pelossa tonttuja eikä halunnut tallata niiden päälle. Ja se on ymmärretty ja hevonen on viety takaisin laitumelle. Sinä päivänä ei sitten menty pellolle töihin. Nykyään monet eivät edes tiedä, että tällainen on historiamme Suomessa.

Minä: Kyllä! Eikä näistä puhuta esimerkiksi historian tunnilla koulussa.

Anna: No se on hyvä esimerkki siitä, miten suuri voima kulttuurilla voi olla. Jos lastenkirjoista lähtien kaikki paikat ovat täynnä negatiivista tietoa ja luodaan pelottelevaa kuvaa tietyistä asioista, niin ihmiset eivät edes halua tietää. Jos ne asiat on laitettu lasten kirjoihin tarkoituksella, se on tosi surullista ja väärin. Jospa pystyisin omalla kirjoittamisen työllä vähänkään korjaamaan sitä vahinkoa ja palauttamaan ihmisille tätä tietoa arkitietoisuuteen. Tahdon tehdä osani siinä, että ihmiset saavat todelliset juuret takaisin. Meidät on pitkään

tunnettu maailmalla sellaisena kansana, että olemme kaikki noitia. Keskiajalla suomalaisia merimiehiä haluttiin laivoihin, koska koettiin, että he pystyivät puhumaan tuulelle. Kun laivassa oli yksikin suomalainen, se ei koskaan ajatunut myrskyyn ja tuuli saatiin nousemaan, jos se meinasi tyyntyä liikaa.

Minä: Tästä nousee valtava rakkaus sydämeen, kun puhutaan tässä. Enemmän ja enemmän tulee hyvä olo siitä, että olemme suomalaisia.

Anna: Onneksi Suomessa on kuitenkin alkanut nousemaan tällaiset jutut uudelleen ja ihmiset kaipaavat tietoa. Tuolla pakanafoorumeilla maailmalla suomalainen shamanismi on tosi kovassa nousussa. Myöskin Pohjoismaiset pakanauskonnot ovat suosittuja. Pakanapiireissäkään ei enää lainata Amerikasta Wicca tänne meille tai Brittien saarilta Druidi uskontoa, joskin ne on tosi hienoja. Olemme alkaneet palaamaan takaisin siihen, mikä on meidän omaa.

Minä: Tässä on sellainen jännä kudelman kutoutumassa. Voimaihmiset alkavat tehdä yhteistyötä toistensa kanssa. Moni on avautumassa tosi herkässä vaiheessa. Esimerkiksi kodassamme rummutellessa tuntuu, että langat yhdistyvät toisiinsa ja kiristyvät. Monella asiat ovat suvun perinnössä uinumassa.

Anna: Minunkin suvusta löytyy suoraan ylenevässä polvessa yksi tunnettu shamaani Pellostä. Esimerkiksi Lapissa ihmisillä virtaa varmaan kaikilla veressä jonkin verran näitä samoja juttuja ja siellähän on ihan tavallisia ihmisiäkin, jotka tietää arkisesti asioita. Niistä ei vaan puhuta. Melkein kuka tahansa, keneltä alkaa kaivelemaan sukujuuria ja tietoja, tuo jossakin vaiheessa esille, että kyllä minunkin mummo osasi seisauttaa verta...

Minä: Ja lisäksi niitä asioita ei osata pitää minään. Jos tuli haava sormeen, juostiin mummulle ja se teki jotakin omia juttuja. Ja sitten meillä löytyvät ne ihmiset, jotka aukaisevat ulko-oven ja tietävät heti minkälainen keli on tulossa.

Anna: Ihmiset näkevät etiäisiä ja he tietävät, jos joku on tulossa kylään. Kaikki tämä tieto vaan on. Minullakin isän äidin mummo oli verenseisauttaja, parantaja ja näkijä. Hän on ollut erittäin hyvä löytämään kadonneita koruja ja karjaa. Ihmiset ovat käyneet hältä kysymässä apua. Isä on kertonut juttuja, miten mummo oli käskennyt laittaa puut hellaan, koska puolen tunnin päästä on vieraita pihassa. Mummo on tiennyt myös, mitä asiaa tulijoilla on. Mutta ihmiset nauroivatkin hänelle, koska mummo oli joskus kimpaantunut kokonaan, kun tontut kävivät lampaita kiusaamassa. Hän oli saattanut lähteä luudan kanssa pellolle karjumaan ja ajamaan tonttuja pois. Hän oli kuulemma sairastanut jonkun aivokuumeen ja siksi ihmiset pitivät häntä vähän hassuna.

Minä: Kun aloit puhumaan tästä, sinun aura väreilee aivan kullan ja vihreän väreissä.

Anna: Mummoa en ole tavannut eläissäni, mutta hän käy välillä luutimassa lattioita kotona ja komentaa minua. Minulla on häneen yhteys henkimaailmassa.

Minä: Niin sieltä juurista löytyvät kaikki tärkeät ja rakkaat sukulaiset. Eihän juurien avaaminen ole pelkkää negatiivisen sukukarman purkamista.

Anna: Sieltä nousee se kadonnut verenperintö takaisin. Varsinkin oma äitilinja on se tärkeä. Noituus kulkee äitilinjassa ja äitien veressä.

Minä: Haluaisitko vielä sanoa jotakin Rakkaudentähden asiakkaille?

Anna: Olen nähnyt, että olemme todella kaunis valoverkko Suomen yläpuolella. Missä asuu enemmän ihmisiä lähempänä, siellä näkyy tihentymiä valossa. Olen lentänyt lintuna Suomen yllä joskus keskiviikkoisin kaukohoidossa ja saanut katsoa tätä. Tämä on omanlainen iso ja tiivis Valoheimo. Vaikken tunne teitä fyysisessä elämässä, mutta henkisellä tasolla tunnen. Tämä on minulle yksi työmuoto ja koti, minkä kanssa tahdon tehdä töitä. Ja olen iloinen, jos pystyn jotenkin vahvistamaan ja selkeyttämään tätä kanavaa ja energiaa.

...Näihin tunnelmiin päättyi antoisa keskustelumme. Jälleen sain siitä oivalluksia. Ymmärsin, miksi itselläni äitilinjassa kulkee suurin kipu ja toisaalta sen kautta oma verenperintöni virtaa kauas Amazonillekin saakka. Se on todellakin säilynyt hyvin kauan aikaa ja voimani on kehittynyt sitä mukaa, kun olen avannut äidin puolen kipuja, minuthan on adoptoitu vauvana. Ja sitten tajuan, miksi minulle nousee tarot-pöydässä monesti kortti, joka kehoittaa selvittämään äitiin liittyviä asioita. Se ei olekaan mitään pahaa, vaan nimenomaa äitilinjasta nousee oma henkisyyseni vahvimmin. Olen äärimmäisen iloinen siitä, että saan suositella Annan työtä ja tekstejä Sinullekin. Enempää en voi vielä paljastaa, mutta jatkoa seuraa hulinoilla ja mm. Heimossa ja Akatemiassa... Pidetään osa kuitenkin jännityksessä!

Anna lukee näillä hulinoilla muutamia pätkiä omasta uudesta kirjastaan. Kenellä kiinnostaa hankkia kirja itselle, siitä on torstai- sunnuntai välisen ajan hyvä tarjous. Kuka ostaa Annan esikoisteoksen Magian Lapset Tristanin koru hintaan 20,90 euroa, saa lisäksi ekstrana kirjan maailmaan sijoittuvan novellin. Novelli lähetetään suoraan sähköpostiisi, kun kirjan maksu näkyy Annan tilillä.

Pääset katsomaan Annan videon:

<https://www.youtube.com/watch?v=ymKJf4KrBK8&feature=youtu.be>

Ja kirjan voit varata itsellesi täyttämällä tämän lomakkeen:

<https://rakkaudentahti.activehosted.com/f/23>

